

הפניאיליון

„כזאבו! כזאבו! צעק הסרן המליצרי בזעם

המצרים היו יסודיים מאד. לפני שעזבו את הספינה, הם ביקשו לראות גם את הנהגות שלי, לערוך בו חיפוש קטן. בתא היה בלגן שלם, אבל הייתי מוכרח להראות להם אותו. הובלתי את הסרן לתא, פתחתי את הדלת והכנסתי אותו פנימה. החיפוש לא העלה כלום. הסרן היה מאוכזב.

ביציאה נתקל הסרן בדלת הארון. הוא חזר פנימה והציץ לתוכו. הפעם היה מרוצה מאד: בארון מצא חרב בורמאית קצרה, לקח אותה אתו. החרב הייתה של נערה-הטבחיים, ציאנג (”ציארלי”) פו. ברצוננו קנו כולם חרבות, וגם ציארלי קנה. עכשיו עמד ציארלי בצד ובכה כשהוא צועק: ”החרב שלי!” הסרן לא רצה לשמוע כלום. ניסיתי להסביר לו שהחרב היא של ציארלי, אבל הוא ניסה להסביר לי שהוא זקוק לחרב, לצורך החקירה. רק כשהקפטן והציפיסטיארט התערבו, החזיר הסרן את החרב לציארלי.

לקחתי את התיק שלי מהתא, עם כלי-גילוח, מגבת וסיגריות. זרקתי פנימה את הדרכון ואת פנקס-הימאי וירדתי עם כל הפמליה המצרית לסירת משמרה-החופים. חמישה רגעי שייט, והעיר סואץ לפנינו. בנמל עגנו אניות מלחמה מצריות, מקושטות בדגלים לאומיים מצריים, ודגלונים צבעוניים. הסרן הסביר לי שהגעתי בדיוק ליום המהפכה המצרית.

הנסיעה היתה קצרה מאד. לא הספקתי לשוחח עם המלווים שלי, וכבר הייתי בתוך מחנה צבאי גדול, ממש על חוף התעלה. הכניסו אותי לתוך בנין אבן גדול, ישר לחזרו של הסגן-אלוף. רק אחר-כך נודע לי שמלתי היה מפקד מרחב סואץ.

הגישו קפה. שעה ששתינו, עבד הטלפון בלי הפסקה. הסגן-אלוף רשם את מספרי הדרכון ותעודת-הימאי, והסביר לי שבכוף עשרה רגעים אמסר למשטרה המצרית לחקירה, ושאר החקירה יחזירו אותי מיד לספינה.

הכל ”דפק” בדיוק נמרץ. אחרי עשרה רגעים הופיע קצין משטרה, הצדיע לסגן-אלוף, חבש לי את העיניים במספחת ולקחה אותי איתה. בחצר חיכה גיפ. נסענו עשרה רגעים בערך וחנינו. הורידו אותי מהמכונה והובלתי לתוך בית.

לא ראיתי כלום, יכולתי רק לשמוע. שמעתי נקישות רובים על הריצפה, ואחר-כך התברר לי שזוהי הצדעת-נשק מצרית מקובלת. מסביב דיברו הרבה. יכולתי רק להבין שמדברים על ”לאנץ” (סירת-מנוע) ועל ”בירגיטה טופס”, שוב הובילו אותי.

נכנסנו לסירה. לאחר כמה רגעים נעצרה הסירה בלב ים. הורידו לי את המספחת מהעיניים, וישר ניגשו לענין: הסרן רצה לדעת מי אני ומה שמי. השאלות הבאות באו ברו אחר זו. היתה זו חקירה שיגרתית ביותר.

קשה היה לשכנע את המצרים. כל מה שאמרתי צילצל באוזנם כשקר. ”כזאבו! היה הסרן צועק באוזני אחרי כל תשובה. החקירה היתה קצרה מאד. אחרי כמה שאלות ותשובות וצעקות ”כזאבו! כזאבו!” החזירו אותי לספינה.

הסרן עלה יחד איתי. הוא הביא עימו שני שוטרים מצריים, שנצטוו להכניס אותי לתא ולשמור עליו מבחוץ. הרגשתי את עצמי חשוב מאד.

פצצות לאחמד חפיו

השוטרים המצריים היו אורחני. קראתי לציארלי וביקשתי ממנו להביא לנו כריכים ומשקה.

ברגעים הראשונים היו השוטרים המצריים רציניים מאד. הם התחלפו ליד הדלת, תורגם בתגור מלא. אולם לאחר שציארלי בא עם המגש, נראה כבר חיוך ראשון על הפנים הזועפים.

ניסיתי לשוחח עם שומרי. אחרי הכריכים והבירה הם נעשו חברותיים יותר והתחילו לדבר איתי. הם לא הבינו עברית ואני לא הבנתי ערבית, על כל פנים לא יותר מכמה מילים. בכל זאת אפשר היה לשוחח מעט בפה, הרבה בידיים.

נושאים לשיחה לא חסרו. רצייתי לדעת כמה הם מקבלים לחודש, היכן הם גרים, כמה ילדים יש להם.

השוטרים סיפרו את הכל. הם גילו שרמת-החיים נמוכה מאד, שמחירי המזון, ובעיקר הארון, נמוכים, ושהם גרים בקיר סואץ. שמו של אחד השוטרים היה אחמד. ”אני מקבל 20 לירות מצריות”. יש לי בן אחד, ואני גר בדירה של שני חדרים עם אשתי ואמי.”

כישראל רצייתי לדעת מה טיב הדירה בה הוא גר. אחמד סיפר שאת הדירה שכר מבעל-בית פרטי, ושהוא מוציא למחירתו מעט מאד: ”בחצי לירה (מצרית) אתה יכול לכלכל את עצמך, שלוש ארוחות טובות ליום. המיזרכים הם זולים מאד אצלנו: קילו-גראם סוכר עולה חמישה גרשים (מצריים), קילו-גראם אורז עולה שלושה גרשים מצריים.”

בהמשך השיחה כבר אי-אפשר היה לחשוב שבתא נמצאים עציר ושומרו. השוטרים ישבו על המיטה בתא, ואני טיפלתי בהם ושותחתי אתם, כשאני מתנועע בחופשיות בתא ובמסדרון. אחרי חצי-שעה העזתי יותר: ביקשתי מהשוטרים להרשות לי להתנועע בחוץ ולעלות על הסיפון. השוטרים הסכימו ברצון.

בשעות אחר-הצהריים הגיע סגן מצרי לביקורת. הוא ירד לתאי ושאל אותי אם הכל בסדר ואם אני מרגיש טוב. השבתי לו בחיוב וניסיתי להמשיך ולשוחח על הנושא ששוחחנו עליו קודם לכן בסירה: חופש השיט.

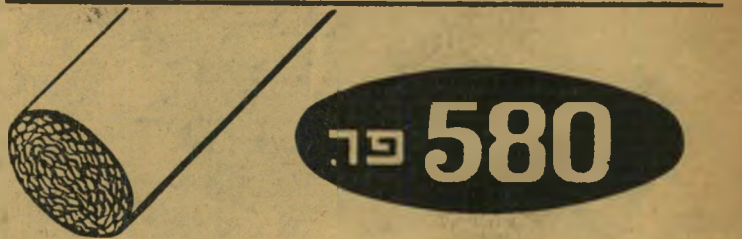
הסגן היה בקיא מאד בחוק הבינלאומי. כשטענתי בפניו כי לישראל מגיעה זכות-המעבר החופשית בתעלה, כמו לכל העמים, הפנה אותי הסגן לטעיף 10 של אמנת קושטא.

הייתי נבוך מאד. למען האמת, לא היה לי מושג רב בסעיפי אמנת קושטא. רצייתי לדעת מניין לסגן בקיאות כזו. לפני שמקבלים קצינות במצרים, לומדים ארבע שנים חוקי-הסכר לי בבטחון עצמי.

השיחה נמשכה באנגלית. הסגן רצה להחזיר בי, כנראה, את כל התעמולה המצרית על רגל אחת. הוא שלף מכיסו חוברת צהובה תחת עקב הציונות. תחת עקב התמונות המצריות, המאשימות את ישראל באכזריות בלתי-אנושית בעזה: ”מדינה אינה יכולה לקום על דם”, הכריז הסגן בהתרגשות.

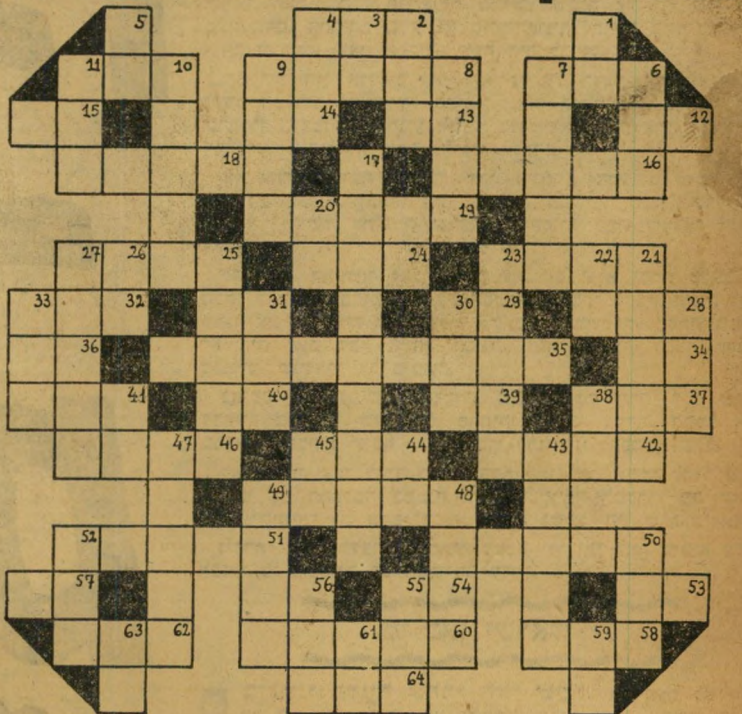
לא נשארתי חייב. סיפרתי לסגן על מעשי הפידאיון ועל הרציחות בגבולות, ושאלתי אותו מה דעתו עלי-כן. היו לו תשובות מוכנות: התקרית בעזה בשנת 1953 קדמה לפידאיון. הוא סיפר לי על הפצצות שנשלחו לרבי-סרן אחמד חפיו, וניסה לשכנע אותי

* לירה מצרית אחת = חמש לירות ישראליות, בערך.
** הקובע כי מותר למצריים לאחוז באמצעים הדרושים להגנת שטחה.

סיגרית הוירג'יניה האסולה

תשבץ העולם הזה 1036

מאוזן; 2. מתכת; 6. שפת-ים; 8. פרי מקודש; 10. מתנה; 12. בן נח; 13. קרב; 14. תכונה נוצחית; 15. בת צאן; 16. גמל איטלקי; 18. צורה גיאומטרית; 19. אופני הפלדה; 21. אשת יעקב; 24. חיוני לאדם; 25. שימושה של אמבטיה; 28. מפעל תמרוקים; 29. רשיון חופשה צבאי; 31. סופר אידי שנפטר לאחרונה; 32. המים של פלמ"ח; 34. אליזבת השנייה לג'ורג' הששי; 35. צמד תנ"כי המתנבא במחנה; 36. אוני; 37. תבלין משיר השירים; 39. בהמת משא טיבטית; 40. תופעה לא-אנושית; 41. הצעיר באריות; 42. ראשון הגשמים; 44. בבקשה; 46. שים לב!; 48. תפקיד; 50. התראה על אסון קרב; 51. שם פרטי רוסי; 53. סמל האיטיות; 54. כלי בשחמט; 56. חי מימי; 57. זרב; 58. מקנה קטן; 60. שכנה צפונית; 62. נעימות; 64. אוסף עצים.

מאונך: 1. פקודה; 2. מפעל מושבת; 3. תבואה; 4. שן סלע; 5. לחם; 6. אליל השמש; 7. הגולה; 8. בירה; 9. טבעי; 10. תופעה המחייבת צנע; 11. שנת סיום מלחמת העולם; 17. אחת ממדינות ארצות-הברית; 19. רחל לבנימין; 20. מערב; 21. איש ברית יוסף תרומפלדור; 22. שלושים ואחת; 23. יחס שכיח כלפי הכושים בארצות-הברית; 25. כלי חקלאי; 26. מלת תואר ההולמת את הקיץ; 27. פעולה מאיימת בחרבות; 28. אין טעם להכניסו לעופריים; 30. קרע; 31. האשה נקראת על שמו; 33. ברית גרמניה-איטליה-יפאן; 38. אתה, בגרמנית; 41. על כל בית; 43. מופיע אחת לשלושה חודשים; 44. גורמת לשרפה; 45. מלת תנאי; 47. אלוף-משנה בר-לב ממונה עליו; 48. יוצר הגולם; 49. יאה; 50. מתכת הגלופות; 52. אחי חם; 55. סמל הדאר; 56. שנות אדם; 59. מלה צברית שימושית; 61. זע; 63. לכל קשת.